www.INN.ir/sport
• دوشنبه ۱۱ آبان ۱۴۰۵ • ۲۲ جمادی‌الاول ۱۴۴۸
• سال سی‌ام • شماره ۸۲۵۳
iranvarzeshii
Iran Varzeshi Newspaper

ایران ورزشی

• صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
• مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل و مدیر مسئول : علی متقیان
• سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
• سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
• تلفن: ۱۴-۸۸۵۰۴۱۱۳ • نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳
• چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
• سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ ۸۸۵۰۱۳۰۰ - ۸۸۷۴۶۵۸۳
• امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ - ۸۸۵۲۱۹۵۴
• نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵

از باشگاه‌ها تا فدراسیون؛ مسئولیت دوطرفه است

در سطح باشگاه‌ها، مسیر روشن است: معرفی به‌موقع افسر محافظت از کودکان و مسئول حقوقی واجد شرایط، حضور در کارگاه‌های الزامی، تکمیل صورت‌های مالی حسابرسی‌شده و گزارش تطبیقی ۰۶.F و آماده‌سازی ورزشگاه پیش از ابلاغ ارزیاب. بررسی روشنایی اصلی و اضطراری، کیفیت چمن، اتاق VAR، مرکز رسانه، امکانات تماشاگران و مستندات مربوط به مالکیت و بازسازی ورزشگاه نیز باید پیش از روز بازدید انجام شود، نه در واکنش به ایرادهای ارزیاب.

در سوی دیگر، فدراسیون نیز می‌تواند با اعلام زمان‌بندی شفاف بازدیدها و انتشار وضعیت پیشرفت پرونده باشگاه‌ها در هر مرحله، به افزایش پاسخ‌گویی کمک کند. شفافیت در این فرایند باعث می‌شود هواداران و رسانه‌ها بدانند هر باشگاه در کدام بخش از الزامات قرار دارد و چه موانعی پیش روی آن است.

البته که این مسیر حرفه ای در فوتبال ایران دیر یا زود باید جاری شود و تعویق آن فقط و فقط ب هضرر فوتبال باشگاهی و ملی ایران خواهد بود.

آزمون اول

صورت‌های مالی و پایان فرصت‌های اضافه

یکی از مهم‌ترین الزامات این مرحله، ارائه صورت‌های مالی حسابرسی‌شده و گزارش تطبیقی بند ۰۶.F است؛ گزارشی که پیش‌بینی بودجه باشگاه را با صورت مالی سالانه مقایسه می‌کند.

در کنار آن، ماده ۱۲ آیین‌نامه نیز تأکید دارد که متقاضی دریافت مجوز باید یک باشگاه فوتبال باشد؛ یعنی نهادی حقوقی که مسئولیت کامل یک تیم شرکت‌کننده در مسابقات ملی و بین‌المللی را برعهده دارد. این الزام بار دیگر مسأله قدیمی ساختار حقوقی باشگاه‌های وابسته به نهادهای دولتی و شرکت‌های مادر را به میان می‌آورد.

بر اساس اطلاعیه شماره ۲ فدراسیون، ۹ باشگاه فولاد خوزستان، سپاهان، پیکان، گل‌گهر، نساجی، ملوان، ذوب‌آهن، شمس‌آذر و چادرملو مدارک خود را در مهلت مقرر ارسال کردند. در مقابل، پرسپولیس، استقلال خوزستان، نفت آبادان، خیبر و فجرسپاسی برای تکمیل مدارک تا پایان مهرماه فرصت گرفتند.

برای استقلال، تراکتور و آلومینیوم اراک نیز مهلت تا هفته نخست آبان تعیین شد؛ با این تفاوت که این فرصت، تمدید مجدد نداشت. مس شهربابک هم به‌دلیل اقدام نکردن در مهلت مقرر، اخطار اولیه دریافت کرد.

در میان این نام‌ها، عملکرد سپاهان و ملوان قابل توجه است. سپاهان که فصل گذشته به‌دلیل مشکلات مربوط به بارگذاری مدارک از حضور در رقابت‌های آسیایی بازماند، این بار در جمع باشگاه‌هایی قرار گرفت که مدارک خود را به‌موقع ارسال کردند.

ملوان نیز که در کارنامه قبلی خود بدون مجوز مانده بود، این بار در مهلت تعیین‌شده اقدام کرد.

این تغییر رفتار نشان می‌دهد تجربه تلخ گذشته می‌تواند بر عملکرد باشگاه‌ها اثر بگذارد. با این حال، دیرتر اقدام کردن برخی باشگاه‌های بزرگ‌تر همچنان یک علامت سؤال است. اگر مهلت‌های تعیین‌شده واقعاً غیرقابل تمدید باشند، هیچ نام بزرگی از پیامدهای نقص مدارک مصون نخواهد بود.

آغاز شمارش معکوس برای تعیین سرنوشت آسیایی باشگاه‌های ایرانی

تیغ AFC روی گلوی باشگاه‌ها

گزارش ویژه

محمدرضا رحیم‌پور
خبرنگار

چرخه تازه صدور مجوز باشگاهی آغاز شده است؛ مهلت معرفی نمایندگان باشگاه‌ها برای حضور در کارگاه‌های الزامی به پایان رسیده، مدارک مالی در سامانه بارگذاری شده و ارزیابی ورزشگاه‌ها بر اساس آیین‌نامه کنفدراسیون فوتبال آسیا (AFC) در دستور کار قرار گرفته است. این بار اما صدور مجوز حرفه‌ای را نمی‌توان به تکمیل چند فرم، بارگذاری اسناد و عبور از یک فرایند اداری تقلیل داد.

این چرخه، آزمونی چندمرحله‌ای برای سنجش واقعیت‌های مالی، مدیریتی و زیرساختی فوتبال ایران است؛ آزمونی که می‌تواند فاصله میان ادعای حرفه‌ای‌گری و واقعیت باشگاه‌داری را بیش از گذشته آشکار کند.

اتفاقات فصل گذشته و حذف سپاهان از رقابت‌های آسیایی به‌دلیل مشکلات مرتبط با فرایند صدور مجوز، باید هشداری جدی برای تمام باشگاه‌ها و مدیران فوتبال ایران باشد. مجوز حرفه‌ای دیگر یک امضای تشریفاتی یا سندی برای تکمیل پرونده‌های اداری نیست، بلکه شرطی تعیین‌کننده برای حضور در سطح اول فوتبال آسیاست. چرخه جدید نیز با مجموعه‌ای از اطلاعیه‌ها و الزامات آغاز شده است؛ از ارائه صورت‌های مالی حسابرسی‌شده و حضور در کارگاه‌های حقوق ورزشی و محافظت از کودکان گرفته تا ارزیابی و سطح‌بندی ورزشگاه‌ها بر اساس مقررات AFC.

پیام مدیریت صدور مجوز باشگاهی نیز صریح است: مسئولیت تأخیر در ارائه مدارک و پیامدهای ناشی از آن بر عهده خود باشگاه‌هاست. به نظر می‌رسد در این دوره، دیگر نمی‌توان به تمدید مهلت‌ها، بازگشایی مجدد سامانه یا تکمیل پرونده‌ها در واپسین روزها امید بست. مدیرانی که هنوز صدور مجوز را به روزهای پایانی موکول می‌کنند، باید بدانند که هزینه این تعلل ممکن است فراتر از یک تذکر اداری باشد.

کارنامه قبلی؛ شش مجوز حرفه‌ای و پرسش‌های بی‌پاسخ درباره استانداردها

آخرین ارزیابی رسمی، از صدور شش مجوز حرفه‌ای، شش مجوز ملی و باقی ماندن چهار باشگاه بدون مجوز حکایت داشت. استقلال، گل‌گهر و آلومینیوم اراک مجوز حرفه‌ای کامل دریافت کردند و تراکتور، پرسپولیس و چادرملو نیز با جریمه موفق به دریافت این مجوز شدند. سپاهان، فولاد، استقلال خوزستان، ذوب‌آهن، شمس‌آذر و پیکان در سطح مجوز ملی قرار گرفتند و خیبر، فجرسپاسی، مس رفسنجان و ملوان نیز نتوانستند مجوزی دریافت کنند.

در فصل قبل، هفت باشگاه موفق به دریافت مجوز حرفه‌ای شده بودند؛ آماری که در ارزیابی بعدی به شش باشگاه کاهش یافت. این عقب‌گرد، پرسشی جدی را درباره کیفیت برنامه‌ریزی و میزان پایبندی باشگاه‌ها به استانداردهای حرفه‌ای مطرح می‌کند. نکته مهم‌تر آنکه دریافت مجوز حرفه‌ای، لزوماً به معنای برخورداری از استاندارد مطلوب در تمام بخش‌های باشگاه‌داری نیست. جریمه برخی باشگاه‌ها و تفاوت سطح مجوزها نشان می‌دهد هنوز میان عبور از فرایند ارزیابی و رسیدن به ساختار حرفه‌ای فاصله قابل‌توجهی وجود دارد.

حضور نام استقلال، تراکتور و پرسپولیس در فهرست نهایی کنفدراسیون برای فصل جاری و غیبت سپاهان نیز بار دیگر نشان داد که مجوزهای داخلی و ملی به‌تنهایی تضمین‌کننده حضور در رقابت‌های آسیایی نیستند. این همان نکته‌ای است که مدیران باشگاه‌ها نباید از کنار آن به‌سادگی عبور کنند.

> دیگر نمی‌توان به تمدید مهلت‌ها، بازگشایی مجدد سامانه یا تکمیل پرونده‌ها در واپسین روزها امید بست. مدیرانی که هنوز صدور مجوز را به روزهای پایانی موکول می‌کنند، باید بدانند که هزینه این تعلل ممکن است فراتر از یک تذکر اداری باشد

پس از بارگذاری مدارک زمان آزمون واقعی فرا می‌رسد

تجربه چرخه قبلی نشان داد بارگذاری مدارک به معنای پایان مسیر نیست. پس از تکمیل پرونده‌ها، کمیته بدوی صدور مجوز درباره اعطای مجوز حرفه‌ای یا ملی تصمیم‌گیری می‌کند و باشگاه‌ها می‌توانند به آرای صادرشده در کمیته استیناف اعتراض کنند. پس از نهایی شدن نتایج نیز فهرست مربوط برای AFC ارسال می‌شود تا بررسی نهایی بر اساس مقررات این کنفدراسیون انجام شود.

در چرخه گذشته، درخواست برخی باشگاه‌ها برای بارگذاری مجدد مدارک پس از پایان مهلت مقرر پذیرفته نشد. این اتفاق نشان می‌دهد زمان‌بندی مراحل صدور مجوز جدی است و نمی‌توان برای جبران کوتاهی‌ها روی فرصت‌های دوباره حساب کرد. باشگاه‌ها باید از همین حالا برنامه‌ای مشخص برای تکمیل هر بخش داشته باشند؛ چراکه تأخیر یک واحد مالی، حقوقی یا اجرایی می‌تواند کل پرونده را با مشکل مواجه کند.

چرخه تازه سه آزمون اصلی پیش روی باشگاه‌ها قرار داده است: صورت‌های مالی، ساختار اداری و آموزشی و در نهایت ورزشگاه. هر سه بخش می‌توانند سرنوشت حضور یک باشگاه در رقابت‌های آسیایی را تغییر دهند. در این میان، زیرساخت ورزشگاهی همچنان یکی از جدی‌ترین چالش‌های فوتبال ایران است. ورزشگاهی که باید طی سال‌ها ساخته، تجهیز و استانداردسازی شود، با یک بخشنامه و چند هفته فرصت به شرایط مطلوب نخواهد رسید. سخت‌گیری‌های جدید نشان می‌دهد مجوز حرفه‌ای دیگر تنها آزمونی برای مدیران در زمینه جمع‌آوری و بارگذاری اسناد نیست؛ بلکه معیاری برای سنجش کیفیت واقعی باشگاه‌داری در فوتبال ایران به شمار می‌رود. پرسش اصلی این چرخه نیز همین است: کدام باشگاه‌ها تنها به دنبال تکمیل پرونده و عبور از مرحله ارزیابی هستند و کدام‌یک حاضرند برای اصلاح ساختار مالی، مدیریتی و زیرساختی خود هزینه کنند؟ پاسخ به این پرسش، نه در اطلاعیه‌ها و صورتجلسه‌ها، بلکه در عملکرد واقعی باشگاه‌ها مشخص خواهد شد.

عکس: AFC

آزمون دوم

کارگاه‌های اجباری و مدیرانی که باید آموزش ببینند

فدراسیون در اطلاعیه شماره پنج، برگزاری دو کارگاه تخصصی را برای باشگاه‌های لیگ برتر و لیگ یک مردان الزامی کرده است. نخستین کارگاه به موضوع محافظت از کودکان (Safeguarding) اختصاص دارد و ویژه افسران مسئول این حوزه است. این دوره سه‌شنبه ۱۹ آبان، از ساعت ۸ تا ۱۴ برگزار می‌شود و مبنای آن بند ۲۱.P آیین‌نامه است. نماینده باشگاه باید کارت عضویت معتبر سازمان نظام روان‌شناسی و مشاوره را داشته باشد یا شرایط تعیین‌شده در آیین‌نامه را احراز کند. مهلت معرفی نماینده نیز ۷ آبان اعلام شده بود.

کارگاه دوم به حقوق ورزشی اختصاص دارد و مسئولان حقوقی باشگاه‌ها باید در آن شرکت کنند. این دوره پنجشنبه ۲۱ آبان، از ساعت ۸ تا ۱۵ برگزار خواهد شد و بر اساس بند ۱۴.P آیین‌نامه، نماینده معرفی‌شده باید مدرک معتبر وکالت داشته باشد. مهلت معرفی او نیز ۹ آبان تعیین شده بود. محل برگزاری هر دو کارگاه، سالن آمفی‌تئاتر هتل آکادمی مرکز ملی فوتبال است و حضور نمایندگان واجد شرایط الزامی اعلام شده است.

شاید در نگاه اول، این دوره‌ها صرفاً بخشی از تشریفات اداری به نظر برسند، اما پشت آنها تغییر مهم‌تری در استانداردهای باشگاه‌داری قرار دارد. آیین‌نامه به‌روزشده صدور مجوز که بر اساس نسخه ۲۰۲۴ مقررات کنفدراسیون فوتبال آسیا تنظیم و در شهریور ۱۴۰۴ تصویب شد، الزامات تازه‌ای را پیش روی باشگاه‌ها گذاشته است؛ از داشتن وب‌سایت رسمی و شبکه‌های اجتماعی تحت مالکیت باشگاه گرفته تا تعیین افسر مسابقات، افسر محافظت از کودکان، تدوین کتابچه منابع انسانی و ارائه برنامه راهبردی و بازاریابی.

به این ترتیب، باشگاهی که پیش از این بخش عمده تمرکزش را بر جذب بازیکن و انتخاب سرمربی می‌گذاشت، حالا باید برای ساختار حقوقی، اداری، روان‌شناختی و تجاری خود نیز برنامه داشته باشد. این تغییر، گامی در جهت حرفه‌ای‌تر شدن باشگاه‌داری است، اما هزینه و نیروی انسانی مورد نیاز آن برای باشگاه‌های کوچک‌تر می‌تواند به چالشی جدی تبدیل شود.

آزمون سوم

ورزشگاه‌هایی که دیگر نمی‌توانند پشت کاغذ پنهان شوند

سومین مرحله، ارزیابی و سطح‌بندی ورزشگاه‌هاست؛ مرحله‌ای که شاید بیش از دو بخش دیگر، فاصله میان ادعا و واقعیت را نشان دهد. بر اساس بخشنامه مدیریت صدور مجوز، ارزیاب مورد تأیید فدراسیون به ورزشگاه‌ها اعزام می‌شود و نام ارزیاب، تاریخ و ساعت بازدید از طریق نامه رسمی و در سامانه اتوماسیون اداری سازمان لیگ به باشگاه‌ها اطلاع داده خواهد شد. هنوز تاریخ مشخصی برای همه بازدیدها اعلام نشده و به همین دلیل، باشگاه‌ها باید پیش از دریافت ابلاغ رسمی برای ارزیابی آماده باشند.

این ارزیابی شش محور اصلی دارد، اطلاعات عمومی ورزشگاه شامل ظرفیت، مالکیت و سابقه بازسازی؛ زمین مسابقه شامل ابعاد، کیفیت چمن و خط کشی؛ امکانات فنی مانند روشنایی اصلی و اضطراری، نیمکت‌ها، رختکن‌ها و اتاق VAR؛ امکانات رسانه‌ای و پخش شامل مرکز رسانه، اینترنت و جایگاه دوربین‌ها؛ امکانات تماشاگران از جمله سکوها، جایگاه ویژه، سیستم اعلام عمومی، نظارت تصویری، کمک‌های اولیه و امکانات افراد دارای معلولیت؛ و در نهایت، ایمنی و امنیت ورزشگاه.

در روز بازدید، مسئول صدور مجوز باشگاه، مدیر ورزشگاه و مسئول زمین و چمن باید حضور داشته باشند. همچنین مسئولان فنی بخش‌های روشنایی، برق، صوت، اسکوربورد و فناوری اطلاعات باید برای آزمایش تجهیزات در دسترس باشند. حضور معاون ورزشی باشگاه اختیاری اعلام شده است. این جزئیات نشان می‌دهد ارزیابی ورزشگاه صرفاً بررسی ظاهر ساختمان یا تعداد صندلی‌ها نیست؛ مجموعه‌ای از تجهیزات و سامانه‌ها باید در شرایط واقعی قابل استفاده باشند. همین موضوع می‌تواند یکی از نقاط ضعف جدی فوتبال ایران باشد.

اظهارات رئیس فدراسیون درباره سطح‌بندی ورزشگاه‌ها نیز اهمیت این مرحله را نشان می‌دهد. بر اساس توضیحات او، ورزشگاه‌های مورد تأیید AFC در پنج سطح A تا E طبقه‌بندی می‌شوند و حداقل سطح مورد نیاز برای میزبانی مسابقات لیگ نخبگان و لیگ قهرمانان آسیا ۲ در فصل ۲۰۲۸-۲۰۲۷، سطح B است. او همچنین اعلام کرده بود که در شرایط فعلی تنها ورزشگاه پارس شیراز به سطح B رسیده و سایر ورزشگاه‌ها در سطح C قرار دارند. از طرف دیگر، ورزشگاه آزادی نیز تا دی‌ماه از دسترس خارج است. در چنین شرایطی، حتی باشگاهی که تمام مدارک مالی و اداری خود را بدون نقص ارائه کرده باشد، ممکن است در مرحله ارزیابی ورزشگاه با مشکل روبه‌رو شود. اینجاست که روشن می‌شود مجوز حرفه‌ای فقط به توانایی مدیران در تکمیل فرم‌ها وابسته نیست؛ زیرساختی می خواهد که ساخت آن به زمان و سرمایه‌گذاری نیاز دارد.

بار سنگین استانداردها بر دوش باشگاه‌های کوچک

1

با وجود ضرورت اجرای الزامات حرفه‌ای، نباید از تفاوت توان مالی باشگاه‌ها غافل شد. برای باشگاه‌های بزرگ، راه‌اندازی وب‌سایت رسمی، استخدام مسئول حقوقی، تعیین افسر محافظت از کودکان یا تدوین برنامه راهبردی می‌تواند هزینه‌ای قابل مدیریت باشد؛ اما برای باشگاهی که حتی در پرداخت حقوق بازیکنان و اعضای کادر فنی با مشکل روبه‌روست، هر یک از این الزامات بار مالی و اداری تازه‌ای ایجاد می‌کند.

اگر قرار است همه باشگاه‌ها مشمول استانداردهای یکسان باشند، فدراسیون نیز باید برای اجرای آنها مسیر حمایتی مشخصی در نظر بگیرد؛ از انتشار راهنماهای عملی و ارائه الگوهای قراردادی تا برگزاری دوره‌های آموزشی و فراهم کردن امکان استفاده از خدمات تخصصی مشترک برای باشگاه‌های کم‌درآمد. چون در غیر این صورت، ممکن است آیین‌نامه‌ای که با هدف حرفه‌ای‌تر شدن فوتبال تدوین شده، در عمل فاصله میان باشگاه‌های برخوردار و کم‌برخوردار را بیشتر کند.

سه شکاف؛ مالی، ورزشگاهی و مدیریتی

2

از مجموع الزامات این دوره، سه شکاف اصلی در فوتبال ایران دیده می‌شود. نخست، شکاف مالی است؛ باشگاهی که صورت‌های مالی حسابرسی‌شده و گزارش‌های مورد نیاز را به‌موقع آماده نمی‌کند، از همان ابتدای مسیر در معرض خطر قرار می‌گیرد. تأکید فدراسیون بر کاهش زیان انباشته و کم کردن وابستگی باشگاه‌ها به شرکت‌های مادر نیز نشان می‌دهد مسأله فقط ارائه یک گزارش حسابداری نیست، بلکه به مدل اقتصادی باشگاه‌داری مربوط می‌شود.

دوم، شکاف ورزشگاهی است. ابهام در مالکیت یا نحوه بهره‌برداری از ورزشگاه، انگیزه سرمایه‌گذاری بلندمدت را کاهش می‌دهد. باشگاهی که اختیار کافی بر ورزشگاه محل میزبانی خود ندارد، برای اصلاح چمن، ارتقای روشنایی یا تجهیزات اتاق VAR با محدودیت روبه‌رو می‌شود.

سوم، شکاف مدیریتی است. وقتی برای یک بازدید باید مسئول صدور مجوز، مدیر ورزشگاه، مسئول زمین و چمن و چند مسئول فنی به‌صورت همزمان حضور داشته باشند، روشن است که مجوز حرفه‌ای یک کار جزیره‌ای نیست. هماهنگ نبودن حتی یکی از این بخش‌ها می‌تواند کل پرونده را با مشکل مواجه کند.

دیگر نمی‌شود سر AFC کلاه گذاشت

اولیایی: با بدهی انباشته نمی‌توان مجوز حرفه‌ای گرفت

واکنش

کاظم اولیایی، مدیر پیشین فوتبال، با اشاره به الزامات صدور مجوز حرفه‌ای باشگاه‌ها اظهار کرد: «یکی از اصول این است که حتماً باید از بدهی‌های انباشته کم کنید. اگر این اتفاق نیفتد، امکان صدور مجوز حرفه‌ای وجود ندارد و باشگاه‌ها حذف می‌شوند. مطمئن باشید که دیگر نمی‌توان با بدهی‌های انباشته از این مرحله عبور کرد.»

وی با تأکید بر تغییر شرایط نظارت بر باشگاه‌ها خاطرنشان کرد: «زمانی ممکن بود اطلاعات درست و غلطی ارائه کنیم و از این طریق برخی مسائل را پشت سر بگذاریم، اما امروز دیگر چنین امکانی وجود ندارد. با این سیستم‌های مجازی نمی‌توان واقعیت‌ها را پنهان کرد. مالکان و سهامداران عمده دو باشگاه بزرگ ما باید بدانند که نمی‌توانند صرفاً با استفاده از مالک یا اسپانسر، الزامات حرفه‌ای را دور بزنند.»

این مدیر پیشین فوتبال تصریح کرد: «باشگاه‌ها باید متناسب با درآمد و بدهی‌های سال گذشته خود، امسال بخشی از بدهی‌هایشان را کاهش دهند. نمی‌شود هر سال بدهی روی بدهی گذاشت و انتظار داشت مجوز حرفه‌ای هم صادر شود. این موضوع باید برای مالکان و مدیران دو باشگاه بزرگ کاملاً روشن باشد.»

اولیایی در بخش دیگری از صحبت‌هایش با انتقاد از وضعیت امکانات و اموال باشگاه‌ها گفت: «آقای دولت! امکانات باشگاه‌ها را به خودشان برگردانید. آیا باشگاه‌محوری بهتر از این نیست که شما استادیوم‌ها را در اختیار گروه خاصی قرار دهید، آنها هم این مجموعه‌ها را به افراد دیگر اجاره بدهند و آن افراد از باشگاه پول بگیرند؟ من خواهش می‌کنم که اموال باشگاه‌ها را به خودشان برگردانید.»

وی در پایان با اشاره به حساسیت کنفدراسیون فوتبال آسیا نسبت به مسائل مالی و مالکیتی باشگاه‌ها تأکید کرد: «الان AFC روی بنگاه‌داری و مالکیت اسپانسری هم حساس است و دیگر مثل گذشته نیست که با سندسازی، مدارکی بفرستیم و تصور کنیم کسی متوجه نمی‌شود. امروز هر اتفاقی بیفتد، آن را جست‌وجو و بررسی می‌کنند و همه‌چیز قابل شناسایی است. بنابراین نمی‌توان با اطلاعات غیرواقعی از الزامات حرفه‌ای عبور کرد.»

تجربه سپاهان و ملوان

وقتی مقررات رفتار باشگاه را تغییر می‌دهد

3

قرار گرفتن سپاهان و ملوان در میان باشگاه‌هایی که این بار مدارک خود را به‌موقع ارسال کردند، یک نکته قابل توجه دارد: اجرای مقررات و روشن بودن پیامدهای آن می‌تواند رفتار باشگاه‌ها را تغییر دهد. سپاهان که فصل گذشته با وجود تأکید بر تکمیل مدارک، در نهایت از حضور آسیایی بازماند، این بار زودتر اقدام کرده است. ملوان نیز پس از تجربه قبلی، در مهلت تعیین‌شده مدارک خود را فرستاد.

این دو نمونه نشان می‌دهد سخت‌گیری زمانی اثرگذار است که برای همه باشگاه‌ها به‌صورت یکسان اجرا شود. اگر تأخیر و نقص مدارک بدون پیامد بماند، انگیزه‌ای برای تغییر رفتار مدیران ایجاد نمی‌شود. اما وقتی باشگاه‌ها بدانند نام و سابقه آنها تضمینی برای عبور از مراحل صدور مجوز نیست، احتمال برنامه‌ریزی زودهنگام بیشتر خواهد شد.

مشکلات فوتبال یک شبه حل نمی‌شود

نیکفر: سال گذشته پنج یا شش باشگاه با اغماض مجوز حرفه‌ای گرفتند

نقل‌قول

منوچهر نیکفر، مدیرعامل باشگاه فولاد سپاهان، با انتقاد از وضعیت مالی و اجرایی باشگاه‌های فوتبال ایران اظهار داشت: «همه باشگاه‌های فوتبال ایران در حوزه مالی ورشکسته هستند و به‌سختی می‌توان گفت چند باشگاه حرفه‌ای واقعی در کشور داریم. سال گذشته تنها پنج یا شش باشگاه مجوز حرفه‌ای گرفتند که آن هم با اغماض بود. برخی باشگاه‌ها نیز سندسازی کردند؛ هرچند این اتفاق در کشورهای آسیایی دیگر هم رخ می‌دهد.»

وی با اشاره به ضعف باشگاه‌ها در تهیه اسناد مالی خاطرنشان کرد: «متأسفانه در تهیه صورت‌حساب‌های مالی کم‌کاری وجود دارد و حتی برخی باشگاه‌ها برای ارائه اسناد به رکن صدور مجوز حرفه‌ای مهلت خواسته‌اند. باشگاه‌های ایران باید از پایه و به‌صورت زیرساختی کار کنند. این مشکلات یک‌شبه حل نمی‌شود و موفقیت هم شانسی نیست.»

مدیرعامل فولاد سپاهان با اشاره به تفاوت شرایط باشگاه‌های ایرانی و آسیایی در مسیر دریافت مجوز حرفه‌ای تصریح کرد: «کشورهای دیگر سرمایه‌گذاری کرده‌اند و مجوز حرفه‌ای می‌گیرند، اما در ایران برخی باشگاه‌ها کاری انجام نداده‌اند. نباید انتظار داشته باشیم وقتی دیگران می‌دوند و کار می‌کنند و ما ایستاده‌ایم، نتیجه بگیریم.»

نیکفر در پایان با اشاره به اهمیت اصلاح ساختار مالی و مدیریتی باشگاه‌ها تأکید کرد: «فوتبال ایران برای عبور از شرایط فعلی به اصلاحات اساسی در مدیریت، منابع مالی و زیرساخت‌ها نیاز دارد. بدون برنامه‌ریزی علمی و سرمایه‌گذاری مستمر نمی‌توان انتظار داشت باشگاه‌های ایرانی در مسیر حرفه‌ای‌گری حرکت کنند.»